

LUC BESSON

ARTHUR
İLE MİNİMOYLAR

♥ CAN
ÇOCUK

FRANSIZCA ASLINDAN ÇEVİREN
SAADET ÖZEN

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Luc Besson
ARTHUR
İLE MİNİMOYLAR

♥ CAN
ÇOCUK

ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Dizgi: Gelengül Çakır
Düzeltili: Nurten Sönmezcan
Kapak Düzeni: Semih Özcan
Kapak Baskı: Azra Matbaası
İç Baskı ve Cilt: Ekosan Matbaası

1. basım: 2005

7. basım: 1000 adet, Aralık 2012

ISBN 978-975-07-0540-3

Arthur et Les Minimoys, Luc Besson

© 2002 EuropaCorp - Avalanche Productions - Apipoulaf Prod

© 2002 INTERVISTA - Tüm hakları saklıdır.

Céline Garcia'nın bir fikrinden hareketle yaratılmıştır.

Kapaktaki illüstrasyon: Patrice Garcia

© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2005

Bu eserin Türkçe yayın hakları

Onk Ajans Ltd. Şti. aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak

kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın

hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Luc Besson
ARTHUR
İLE MİNİMOYLAR

Fransızca aslından çeviren
SAADET ÖZEN

CAN SANAT YAYINLARI
YAPIM, DAĞITIM, TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 252 59 88 252 59 89 Faks: 252 72 33
www.cancocuk.com
cancocuk@cancocuk.com

LUC BESSON'UN
CAN YAYINLARI'NDAKİ
ÖTEKİ KİTAPLARI

ARTHUR VE YASAK KENT
ARTHUR-MALTAZAR'IN İNTİKAMI
ARTHUR-İKİ DÜNYANIN SAVAŞI

Luc Besson, 18 Mart 1959'da Paris'te doğdu. Yaşamının ilk yıllarını ailesi ve dalgıçlık öğretmenlerinin peşinden dünyayı gezmekle geçirdi. Taslaklarını hikâye olarak ergenlik yaşlarında hazırladığı *Le Grand Bleu* (Derinlik Sarhoşluğu, 1988) ve *The Fifth Element* (Beşinci Güç, 1997) ile ileride çok dikkat çekecekti. 17 yaşında geçirdiği bir kaza sonucu dalgıçlık yapması yasaklanana kadar, yunuslar üzerine çalışan bir deniz uzmanı olmayı planlıyordu. Bu olaydan sonra doğduğu yer olan Paris'e taşındı. 18 yaşında ilk kez şehir hayatı ve televizyon ile tanışan Besson, filmlerin tüm ilgi alanlarını bir araya getirebileceği tuhaf bir gücü olduğunu fark etti. Bundan sonra çeşitli filmlerde kendisine ne iş verilirse yaptı. Amerika'ya taşınıp burada üç yıl yaşadıktan sonra Fransa'ya geri döndü ve "Les Films de Loups" (Kurt Film) ismini verdiği kendi film şirketini kurdu. Bu şirketin ismini daha sonra "Les Films de Dauphins" (Yunus Film) olarak değiştirecekti. Şimdilerde doktorlar dalgıçlık yapmasına izin veriyorlar. Luc Besson'un yönetmenliğini yaptığı filmler arasında *Metro*, *Leon*, *Nikita*, *Jeanne d'Arc* bulunmaktadır. *Arthur* dizisi, Luc Besson'un çocuklar için yazdığı ilk kitaplarıdır. İlk iki kitapta geçen olaylar Luc Besson tarafından filme de çekildi.

*Céline Garcia'nın
özgün bir fikrinden
yola çıkarak*

Birinci Bölüm

Kıvrım kıvrım yeşil kırlar, her zamanki gibi, yakıcı güneşin altında kavruluyordu. Masmavi gökyüzünün gözü hep onlardaydı, pamuk gibi bulutçuklar da her an yardıma hazırdılar.

Uzun yaz tatillerinde her sabah olduğu gibi, çevre o gün de nefisti; görünüşe bakılırsa kuşlar bile tembel tembel keyif çatıyorlardı.

O güzelim sabah, korkunç bir serüvenin yaklaştığını gösteren hiçbir işaret yoktu.

Bu anlattığımız vadinin ortasında, nehir kıyısında bir bahçecik ve daha önemlisi, tuhaf bir ev bulunur. Karışık bir mimarisi olan yapı tepeden tırnağa ahşaptır, upuzun da bir balkonu vardır. Yanında daha çok atölye niyetine kullanılan bir garaj uzanır, o da sırtını tahtadan, kocaman bir su deposuna yaslamıştır.

Az ötede bir yel değirmeni vardır ki, tıpkı gemileri kollayan bir deniz feneri gibi gözünü bahçeden hiç ayırmaz. Görerseniz, bizi eğlendirmek için dönüp duruyor sanırsınız. Şunu da söylemeden geçmeyelim, bu cennet gibi yerde yel bile tatlı tatlı eser.

Gelgelelim bugün, kendi halindeki bu eve bir dehşet rüzgârı dolacak.

Dış kapı küt diye açıldı. İriyarı bir kadın evin önüne, bahçeye inen merdivenlerin tepesine dikildi.

“Arthur!” diye bağırdı avaz avaz.

Yaşlı teyze altmışında vardı. Fazla kilolarını dantelli, siyah bir elbiseyle saklamaya çalışmıştı, ama boşa zahmet...

En sonunda eldivenlerini taktı, şapkasını düzeltti ve deli gibi çingırağın ipine asıldı.

“Arthur!” diye haykırdı gene, ama çıt çıkmadı.

“Nereye kayboldu bu? Ya köpek ne oldu? O da mı ortadan yok oldu?.. Alfred?”

Bizim nine birini azarlarken gök gürlüyor sardırdınız. Geç kalmaktan da hiç hoşlanmazdı.

Arkasını dönüp tekrar eve girdi.

İçerisi gayet sade, ama zevkle döşenmişti. Parkenin cilası gıcır gıcırdı. Dantel örtüler bütün mobilyaları sarmaşık gibi sarmıştı.

Kadın, parkeler çizilmesin diye keçe tabanlı terliklerini giyip söylene söylene salonun öbür ucuna geçti:

“Neymiş efendim, müthiş bir bekçi köpeğiymiş! Nasıl da aptal gibi kandım!”

Odalara çıkan merdivenin önündeydi şimdi.

“Çok merak ediyorum, neye bekçilik ediyor acaba şu bizim köpek! Beş dakika evde durduğu yok ki! Arthur de öyle! İkisi de çekirge mübarek!” diye homurdandı bir odanın kapısını açarken.

Besbelli Arthur'e aitti burası.

Bir çocuk odası için gayet derli toplu sayılırdı, ama zaten toplaması da çok zor olmasa gerekti, çünkü modası çoktan geçmiş birkaç tahta parçasını saymazsanız doğru dürüst oyuncak bile yoktu.

"Zavallı nineciklerini bütün gün peşlerinden koştururlar da vicdanları zerre kadar sızlar mı sanıyorsunuz? Ne gezer!" diye sızlandı kadın. Koridorun sonuna kadar yürüdü.

"Sanki çok şey istiyorum! Günde beş dakika yerinde dursun yeter! Onun yaşındaki bütün çocuklar gibi!" dedi gözlerini gökyüzüne çevirerek. Ama birden susuverdi. Aklında bir şimşek çakmıştı. Evin içine kulak kabarttı, hâlâ çıt yoktu.

Yaşlı teyzemiz usul usul kendi kendine konuşmaya koyuldu.

"Beş dakikadır ses yok... nerede oynuyor olabilir böyle sessiz sessiz... hangi köşede... dut yemiş bülbül gibi..." diye mırıldandı. Koridorun öbür ucuna doğru ilerliyordu bir taraftan da.

Son kapının önünde durdu. Bir tahta tabelanın üstünde "Girmek yasaktır" yazıyordu.

İçeride kaçaklar varsa gafil avlamak için kapıyı usulca açmak istedi.

Ne yazık ki, kapı söz dinlemeyerek hafif, ama sinsî bir gıcirtı koyuverdi.

Tam o anda yaşlı kadın da suratını buruşturduğu için, gıcirtı ondan geliyormuş gibi oldu.

Başını yasak odaya uzattı.

Çalışma odası haline getirilmiş geniş bir tavan arasıydı burası. Çatlak bir profesörün atölyesiyle eskici dükkânı arası bir yer. Masanın iki

tarafında deri ciltli, eski kitaplarla tıka basa dolu kocaman bir kütüphane vardı. Tepesinde tavan arasını süsleyen, bizi de bir bilmeceyle karşı karşıya bırakan ipekli bir şerit asılıydı: “Çoğu zaman kelime kelimeyi saklar,” yazıyordu üstünde.

Demek ki bizim profesör felsefeden de anlıyormuş.

Kadın eski püskülerin arasında usulca ilerledi. Kesinlikle Afrika’yı hatırlatıyordu her şey. Sağa sola saçılmış mızraklar bambu gibi yerden bitivermişti sanki. Duvara muhteşem Afrika maskeleri asılmıştı. Hepsi müthişti... eksik olan hariç. Duvarın ortasında çivinin biri öksüz gibi bakıyordu.

Bizim teyze ilk ipucunu ele geçirmişti böylece. Artık tek yapması gereken, giderek yoğunlaşan horultuları izlemektir.

İki-üç adım sonra yerde boylu boyunca yatan Arthur’ü buldu. Afrika maskesi suratındaydı, bu yüzden de horultuları gürlene gibi geliyordu.

Haliyle Alfred de yanında yatıyordu. Tahta maske inip kalktıkça, o da kuyruğuyla yere vurarak tempo tutuyordu.

Yaşlı kadın bu dokunaklı tablo karşısında gülümsemekten kendini alamadı.

“Çağırınca bir karşılık verir insan! Bir saattir sizi arıyorum!” diye mırıldandı köpeğe. Arthur’ü aniden uyandırmak istemiyordu. Alfred de o sırada en şirin bakışlarını takınmıştı.

“Haydi bakalım, bakma öyle mahzun mahzun! Bin kere söyledim dedenin odasına girmeyin,

eşyalarına dokunmayın diye!" dedi kadın sert bir sesle. Sonra Arthur'ün yüzündeki maskeyi yavaşça kaldırdı.

Arthur'ün yaramaz bir meleği hatırlatan yüzü ışıkta meydana çıktı. Anneannesinin yüreğinin yağları eridi hemen. Doğruya doğru, şu fırça saçlı, çilli tavşanı uyurken görünce içinize sokasınız gelirdi. Masum bir varlığın sakin sakin dinlenmesini, şu küçük adamın tasasızca kendini bırakmış halini seyretmek öyle güzeldi ki!

Teyzecik hayatını dolduran bu küçük meleğe bakarken mutlulukla içini çektii.

Alfred biraz mızıklandı, kıskançlığı tutmuştu kesin.

"Aaa, dur bakalım! Beş dakika tutsana çene-ni," dedi kadın. Alfred de uyarıyı anladı galiba.

Yaşlı kadın elini usulca çocuğun yüzünde gezdirdi.

"Arthur?" diye mırıldandı yumuşacık bir sesle, ama horultular iyice arttı.

Bunun üzerine kalın sesiyle konuştu.

"Arthur?" Bu kez sesi odanın içinde gümbür gümbür yankılandı.

Çocuk sıçrayarak uyandı. Anlaşılan bir savaşın tam ortasındaydı, üstelik bozguna uğramak üzereydi!

"İmdat! Saldırı var! Herkes yerine! Alfred! Etrafı sarınız!" diye zırvaladı yarı uyur yarı uyanık. Kadıncağız sımsıkı sarıldı ona.

"Arthur, sakin ol! Benim! Anneannen!" dedi en az on kere. Arthur'ün yavaş yavaş aklı yerine geldi. Artık nerede olduğunu, en önemlisi karşısında kimin durduğunu anlamıştı galiba.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

LUC BESSON

ARTHUR
İLE MİNİMOYLAR

Dünyaca ünlü Fransız film yönetmeni **Luc Besson**, serüvenlerini filme de aktardığı yepyeni bir kahramanla, on yaşındaki melek yüzlü, fırça saçlı, çilli suratlı Arthur'le tanıştırıyor bizi. Dört kitaptan oluşan bu dizinin ilk kitabında, anneannesinin yanında kalan Arthur'ün sıkıntısı büyük. Çünkü evleriyle bahçelerini ele geçirmek isteyenler var. Dedesiye dört yıldır kayıp. Küçük kahramanımız, ne yapacağını kara kara düşünürken, dedesinin evin değişik yerlerine bıraktığı ipuçlarını izleyerek Minimoylar Ülkesi'ne geçiyor. Prenses Selenya'yla ve Minimoylarla tanışıyor. Üç gün içinde gizli hazineyi bulmak, sineklere binmiş savaşçılarla ve kötü kalpli bir büyücüyle mücadele etmek zorunda kalıyor. Üstelik de bir Minimoy kadar ufacıkken. *Arthur ile Minimoylar*, sizi olağanüstü bir serüvene, fantastik bir ülkeye, gizemli minicik yaratıkların masalsi yaşantılarına götürecektir.

KAPAK RESMİ: PATRICE GARCIA

ISBN 978-975-07-0540-3

9 789750 705403

<http://www.cancoocuk.com>